

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Hans Christian Ørsted

Citation: Ploug, Carl: "Hans Christian Ørsted", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 259.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid79944.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Hans Christian Ørsted.

Bagbundet Ordet laa i Klosterkrogen,
Det naa'de ikke længer, end det lød:
Kun Haanden samlede dets Tegn i Bogen,
Kun Lærde fattede, hvad de betød;
Kun Gnisterne fra Overtroens Esse
Fløj vide i Vankundighedens Nat.
Da vaagnede en ensom Grubler brat:
Frem af hans Hjerne sprang - den første Presse.

Og det blev lyst. Sit Fængsel Ordet sprængte,
Med tusindfoldig Styrke gik det ud;
Til Slottets Sal, til Hyttens Vraa det trængte,
Og overalt det bragte Kundskabs Bud;
Det kvæge d Hjerter, og det Aander died,
Det kaldte Slægter frem til stor Bedrift;
Og mens der staar en Linie trykket Skrift,
Er Guttenberg til Evigheden viet.

Men se - nu spændes over Jordens Bringe
Et Net af Strænge mellem Nord og Syd,
I dem der zitrer Toner, som ej klinge,
I dem der taler Tunger uden Lyd.
260 Igjennem dem med Lynets Ilen farer
Naturens skjulte, gaadefulde Magt.
Betro dem Ordet! Neppe er det sagt,
Før tusind Mile fra Dig Strengen svarer.

Nu styrter Ordets allersidste Skranke;
Det bindes ikke mer af Tid og Rum,
Saa let og hurtigt som den tause Tanke,
Saa frit som den det flyver Verden om;
Og naar hver Lysets nye Morgenstraale,
Naar Tankens Stjernes kud og Aandens Fund
Er Alles Ejendom i samme Stund,
Hvo kan da længer Kundskabs Grændser maale?

Men hver Gang denne Verdensharpe røres
Af det forløste, sejerrige Ord,
Et Navn der er, som, uudtalt, vil høres
Med Tak og Glæde af den hele Jord;
Og det er Hans, hvis ædle Forskervillie
Blev Herre over hin Naturens Magt,
Og det er Hans, vi har til Hvile lagt
Med tunge Taarer under Danmarks Tillie.